

rende stempelfrihed findes i andre søfartsnationer, er det under hensyn til dansk skibsfarts konkurrenceevne fundet rimeligt at opretholde de gældende fritagelsesregler.

Nr. 10-11. De nævnte lovbestemmelser hjemler stempelfrihed for arbejdsløshedskasse- og sygekassevedtægter samt dokumenter mellem kasserne og deres medlemmer. Af hensyn til de pågældende lovs sociale sigte foreslås den gældende stempelfrihed opretholdt.

Nr. 12. Herom henvises til bemærkningerne til forslaget § 83.

Nr. 13. Den nævnte lovbestemmelse hjemler fritagelse for tinglysningsafgift og andre afgifter til det offentlige af de skadesløsbreve, som låntageren skal udstede til kommunen. Da lånene kun gives til betaling af ejendomsskat må stempelfriheden ganske sidestilles med den i § 80 foreslåede fritagelsesregel.

Til § 90.

De i stk. 1 og stk. 4 foreslåede bestemmelser svarer ganske til de af stempellovudvalget foreslåede overgangsbestemmelser (udkastets § 90). Udvalget har derimod ikke medtaget overgangsbestemmelser for tilfælde, hvor der ved stemplingen skal tages hensyn til det anvendte stempel til et dokument, der er oprettet før lovens ikrafttræden og som følge deraf er stemplet efter en anden afgiftsats, end den nye lov fastsætter, eller er stempelfrit efter en bestemmelse, som er ophævet, jfr. forslaget § 89, stk. 3. I tilfælde, der omfattes af forslaget § 10, stk. 2, vil undladelsen af at fastsætte en særlig overgangsregel medføre, at det må blive de gamle regler og kun disse, der skal anvendes ved stemplingen af et dokument, som oprettes i tilslutning til eller til afløsning af det oprindelige, før den nye lovs ikrafttræden udstedte dokument. Dette resultat må forekomme u hensigtsmæssigt, og man har derfor i stk. 5, første punktum, foreslået en regel, der svarer til den i den gældende stempelovs § 155, stk. 2, andet punktum, fastsatte overgangsbestemmelse. Sidstnævnte lovbestemmelse angår imidlertid kun dokumenter, hvor der skal beregnes forskels-stempel, medens det for egentlige afløsningsdokumenter i § 155, stk. 2, første punktum er fastsat, at det (faktisk) anvendte stempel

til det oprindelige dokument kan fragå ved beregningen af afløsningsdokumentets stempel. Denne regel har haft uheldige virkninger, jfr. at man for så vidt angår aktier — som før 1911 i visse tilfælde kun skulle stemples med $\frac{1}{5}$ promille og i tiden 1911-1915 med $\frac{1}{3}$ pct. — har måttet afbøde virkningerne af reglen i § 155, stk. 2, første punktum, ved på de årlige finanslove at bemyndige finansministeren til at tillade gratis stempeling af aktier, der udstedes til afløsning af ældre aktier, når blot de gamle aktier er behørigt stemplede efter den på tidspunktet for deres udstedelse gældende lovgivning. Det må derfor foretrækkes at lade en overgangsregel af samme art som § 155, stk. 2, andet punktum, finde anvendelse også på egentlige afløsningsdokumenter. I overensstemmelse hermed er forslaget § 5, første punktum, udformet. Hvis reglen i stk. 5, første punktum, skulle finde anvendelse også på de i forslaget § 10, stk. 3, omhandlede tilfælde, ville resultatet som oftest blive, at der rent faktisk ikke blev stempelpligt hverken for det foreløbige eller det endelige dokument. Det har derfor været nødvendigt i stk. 5, andet punktum, at fastsætte en overgangsregel af en anden art for de tilfælde, hvor det foreløbige dokument er oprettet inden den ny lovs ikrafttræden, men så sent, at dets stempplingsfrist endnu ikke er udløbet ved lovens ikrafttræden. Stk. 5, andet punktum, er udformet således, at stempelafgiften bliver den samme, uanset om det foreløbige dokument nåede at blive stemplet før den ny lovs ikrafttræden, eller om det inden stemplingen blev afløst af et endeligt dokument.

Til forslaget § 4 bemærkes, at stempeling efter den gældende lovs § 105 ikke foretages på grundlag af de i regnskabsårets løb oprettede nye policer, men på grundlag af den samlede sum eller de samlede præmier af alle i det pågældende år løbende forsikringer. Det er derfor fundet nødvendigt at lade denne særlige afgiftsberegning fortsætte til udgangen af et regnskabsår, og de på dette tidspunkt eksisterende policer skal da anses for at være endeligt og behørigt stemplede, uanset om de har været medtaget ved § 105-beregningen i et eller flere år.